

plin som regjeringen fant å måtte kreve selv i saker som ikke er av absolutt avgjørende betydning som tilfellet skal være nu.

*

Denne meddelelse er egnet til

man vil muligens opleve en svikt i tilliten som fører til at flere fal-ler fra. Belga er i de siste da-ger notert med en meget betyde-lig disagio, bortsett fra igår da de ovennevnte foranstaltninger bevirket en sterk bedring. I dag

~~Morgenbladet 21. mai 1935.~~

Livsforvandlet ungdom preget Oxfordmøtet igår.

Gripende vidnesbyrd om kurs-endring bort fra materialismen.

Dr. Buchman: Norge nærmer sig reformasjonen.

Det ser ikke ut som om Oxford-gruppebevegelsens tiltreknings-kraft er blitt mindre i løpet av disse snart fem måneder den har øvet sin gjerning her i landet. Tvertimot. Igår strømmet igjen publikum i store skarer til Logens store sal. En kos av uinnbudne som hadde samlet sig utenfor blev stagget av en politikonstabel, mens de innbudne tok hver plass i salen i besiddelse. Som en flod-bølge fylte menneskemassen salen inntil den møttes av en annen: teamet som fylte hele sceneop-bygningen til trengsel. Hadde der været så mange medlemmer av teamet før tro? Og så mange unge, friske, lyse ansikter, norske ansikter? Var dette den første store mønstring av norsk ungdom på seierrik fremmarsj for Kristus?

Men der var ikke bare unge ansikter. Der satt den politiske leder i statsråd Mellbyes skikkelse, der den norske kirkes primas med sin kalott og sitt gode barne-ansikt, der stortingspresident Hambro side om side med dr. Buchman, der Vestlandspredi-kanten Ludvig Hope. Der sat-

den engelske arbeiderpolitiker major Bellerby som hadde fløyet fra England til København for å rekke frem til møtet. En rødlugget kar med hornbriller viste sig å være Jimmy Watt, tidligere marxist og skotsk streikeleder, som var kommet helt fra Nova Scotia for å ha et ord med i laget. Der satt den angliske kirkes biskop i Kina Roots med sin unge datter, og der satt krigsmakten representert ved den engelske general Forster. Der satt kjente Oslo-læger og -advokater, damer av societeten, syv studenter fra N. T. H., mannlige og kvinnelige studenter ved Universitetet og en strålende liten gymnasiast fra Trondheims katedralskole. De utgjør en liten del av den armé som har satt sig fore å gjennemføre en åndelig revolu-sjon i Norge og gjennem Norge i verden. Og midt blandt dem skinnet dr. Buchman som en sol.

Stortingspresident Hambro åpnet møtet igår som den dag for

VIKING ASSURANCE

vil man sikkert opleve et nytt fall, som forøvrig allerede New Yorksbørsen igår innvarslet. Efter hvad vi erfarer var pund og dollar atter faste i New York. Gullvalutaene var altså svake, det samme var tilfelle med belgiske statsobligasjoner. Av dette kan man slutte at særlig belga er svak.

Formodentlig søker man nu i hast å rekonstruere eller å danne en ny belgisk regjering, og da parlamentet etter voteringene for Theunis' valutapolitikk i slutten av forrige uke, fremdeles er stemt for oprettholdelsen av gullstandarden, er det sannsynlig at den fremdeles har gullstandardens orettholdelse på sitt program. Og da kan øieblikkets uro bli av forbigående art.

(Se også telegrammer
siste side).

fire og en halv måned siden da han fra samme plattform introdukserte Oxfordgruppen i Norge. Dengang, sa han, fikk vi høre hvad Oxfordgruppen har gjort i de samfund hvorfra den er kommet og hvor tusener er kommet til overbevisning om at bare troen på en levende Gud kan løse tiden problemer. Idag skal vi høre hvad der er utrettet i disse knappe fem måneder her i Norge, og hvorvidt ut innflydelsen er nådd.

Advokat Erling Wikborg ledet møtet. Materialismen har tørret oss ut, sa han, vårt samfund minner om en strandbred som er tørket ut av ebb og hvor vrak og livløse ting ligger slengt omkring, nu stiger bølgene igjen, åndsmakten setter inn og sender friskt, renset vann inn overalt. Vi som har fått lov til å reise rundt med Oxfordgruppen har fått se et nytt Norge fødes.

Fredrik Raunm sammenlignet denne tid med Hans Nielsen Hauge, bondegutten som drog ut og preket evangeliet, som blev forfulgt, hånet, satt i fengsel. Nu æres han av alle. Hans arbeide skapte grunnlaget for frihetsverket i 1914. Denne tid legger grunnlaget for den fremtidige utviklingen i Norge.

ningslivet, vilde der da være så mange oplagte båter og så megen arbeidsløshet blandt sjøfolk? Jeg har fått svaret, dere kan få det. Dr. Cathrine Hambrø hadde været lege i 17 år da hun kom i berøring med Oxfordgruppen. Hun hadde i alle disse år ikke været i stand til å hjelpe ett menneske som var redd for å dø. Nu søker mennesker mig når de er i sjelelig nød, og jeg har fått tro og kraft til å hjelpe dem. George Daneel fra Syd-Afrika hadde været en berømt fotballspiller. Han blev samtidig en life-changer. Hvorfor kan ikke norske internasjonale fotballag samtidig forvandle menneskeliv? Vi sportsmenn har en egen rolle å spille i den kristne verdensrevolusjon.

Så kom Jimmy Watt, mannen fra Nova Scotia, den tidligere arbeiderleder. De fleste mennesker mener at en revolusjon er nødvendig i verden idag. Det spørsmål stilles hver av oss om den skal komme utenfra med vold eller innenfra med vårt eget samtykke. Det største problem Kristus stilte mig overfor var at jeg måtte slutte med å tale om verdensproblemer og begynne med mine egne. Ingen kan ivirkeligheten hjelpe til å løse verdens vanskeligheter når han ikke kan løse vanskelighetene i sitt eget liv. For mig har Kristus betydd forsoning med foreldre og slekt.

Anført av student Randolph Haslund trådte ungdommen frem. Haslund fortalte hvordan studenterne i Trondheim hadde mottatt Oslo-teamet. Arbeidet stanset på høiskolen, over tegnebrettene diskuterte man Kristus, drøftet man Guds eksistens. Der som her var de gått trett av materialismen. Vi unge har aldri bedt om seksuell frihet, aldri om å kjøres ut i løsløshet. Vi vil være en frisk ungdom, ha latteren på vår side og vi vil leve livet, men vi trenger kraften fra den levende Gud. Den er det eneste svar på vår ungdoms problem. En for en stod de frem, friske, freidige unge menn og kvinner og fortalte i ungdommens sleivete, jargonfylte sprog om den åndelige revolusjon de hadde gjennemgått og den de aktet å gjennomføre. Det var Olav Engh, N. T. H., Cato Seeborg, N. T. H. og Randolph Haslund.

fulgt, hånet, satt i fengsel. Nu æres han av alle. Hans arbeide skapte grunnlaget for frihetsverket i 1914. Denne tid legger grunnlaget for den fremtidige utvikling i Norge på samme måte som Hans Nielsen Hauge gjorde det. Det som skjer er bare begynnelsen.

Dr. Henrik Krohn med frue og sønn fortalte om det nye felleskap de hadde opnådd etter at de overgav sine liv til Gud. Fru fylkesmann Norem, lykkelig over å få være med i denne revolusjonshær, vilde ta budskapet med til sin by Stavanger, og sitt fylke, Rogaland. Dr. med. Arthur Collett sammenlignet sin livsforvandling med en storrenngjøring i sitt eget sinn og anbefalte sine kolleger, sine klienter, deres mødre og bestemødre å foreta en lignende storrenngjøring. Det vilde skape frisk luft over hele landet, ja over hele verden. Professor H. H. Gran: Menneskenes reformer strekker ikke langt, med stemmesedden løser vi ikke problemer. Men vi som har med ungdom å gjøre må tenke på den store og vanskelige oppgave å hjelpe den sjæelig.

Fru Caro Winckel og professor Sigmund Mowinckel fortalte hva deling betyr for ektefeller. Jeg gir Gud mine synder som gave, han kan bruke dem til å hjelpe andre som er i nød. Deling har dette positive formål. Direktør Francis Bennett avleverte en liten tale for Oxfordgruppebevegelsen. Skibsredrer Wilkins fra Fredrikstad vilde reformere forretningsslivet, gjøre det ærligere. Hvis vi tillot Gud å være med i forret-

vete, jargonfylte sprog om den åndelige revolusjon de hadde gjennomgått og den de aktet å gjennemføre. Det var Olav Eng h, N. T. H., Cato Seeberg, N. T. H., og Fredrik Prytz, N. T. H., Bodhild Brun, Erling Aller-Nielsen, Fridtjof Brodkorb, N. T. H., stud. real. Astrid Gunderson, Christian Conradi, N. T. H., Nils Stensrud, gymnasiast, Finn Guttormsen, universitetet, Eva og Else Marie Koren, Otto Berggrav, N. T. H., Øivind Berggrav, stud. filol., og Arne Sigerne, N. T. H.

Prof. Sperry fra Zürich fortalte hvordan Oxfordgruppe-bevegelsen i de siste tre år var gått som et eventyr over Schweiz. Hver søndag drog lag fra by til by og fortalte om den nye livskvalitet. Nu faller skrankene mellom samfundsklassene, mellom rik og fattig, ung og gammel, far og sønn, selv inn i tukthusene er det nye budskap sivet, og den fornemste er blitt alles tjener.

Statsråd Mellbye hadde følt gjenskinnet av den glede som stråler ut fra Oxfordgruppens menn og kvinner. På mange tusen norske bønders vegne vilde han bringe en takk til Oxfordgruppen for de edle verdier den har gitt oss. Vi hadde mere glemt oss selv over våre programmer. Det er på tide at menneskene blir virkelighet igjen. Oxfordgruppen utfriar den innestengte religiøsitet i vårt folk.

Major Bellerby: Vi må ha hele nasjoner under Guds ledelse. Vi vet hvaærlighet mann og mann imellem vil si, men vi trenner den nasjonene imellem. Bisop Roots hadde i løpet av det siste år to ganger reist jorden rundt. Han kunde gi vidnesbyrd om Oxfordgruppebevegelsens vidstrakte betydning både i Østen og Vesten.

Til slutt kom dr. Buchman. Han satte den insiterende, pointrike, spirituelle sluttakkord på denne gripende symfoni. Han mente at Norge var kommet til det tredje stadium i sin religiøse fornyelse: reformasjonen.

Til slutt bad den stående forsamling fadervår, anført av bisop Lunde.

KAN DE DEN?

Fugl på redet

En lett underholdning i en ledig stund

RØK
MEDINA
TYRKISK CIGARETT